نگاه درون

انتخابات فرمایشی برای پیروزی منجی

اردشیر زارعی‌قنواتی

● برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری مصر در روزهای ۲۶ و ۲۷ ماه می در شرایطی انجام گرفت که به لحاظ استقبال کم رای‌دهندگان برای یک روز دیگر هم تمدید شد. دولت موقت مصر و نظامیان قدرتمند این کشور با همراهی الیگارشی اقتصادی مصر در جریان این انتخابات تمام توان خود را به کار برده‌اند تا هم میزان مشارکت مردم را با تمهیداتی چون تعطیلی روز سه‌شنبه و تمدید یک‌روزه انتخابات بالا ببرند و هم اینکه به صورت تمام‌قد با بهره‌گیری از تمام امکانات مالی، سیاسی، امنیتی و تبلیغاتی خود ژنرال «عبدالفتاح السیسی» را بر مسند ریاست‌جمهوری کشور بنشانند. بنا بر گفته منابع معتبر تمام کانال‌های تلویزیونی، مطبوعات خصوصی و حتی دولتی در کنار استفاده ابزاری از نهادهای قدرت چون بوروکراسی دولتی و تشکیلات نظامی به صورت یکدست از السیسی حمایت می‌کنند. گفته می‌شود در شرایطی که مخارج انتخاباتی کمپین ژنرال السیسی حدود یک‌میلیون و ۲۰۰هزار یورو برآورد می‌شود، رقیب وی «حمدین صباحی» از جناح چپ – ناصری- تنها توانسته است و حدود ۱۰هزاریورو برای تبلیغات خود هزینه کند. این تفاوت ۱۲۰برابری توان مالی دو اردوگاه رقیب در وضعیتی که ژنرال به‌دلیل نقشی که در سرنگونی رژیم اسلامگرای اخوان‌المسلمین «محمد مرسی» ایفا کرده است و برای بخش عظیمی از جامعه دوقطبی‌شده مصر تصویر یک منجی را داشته است، می‌تواند یک تصویر عینی از یک رقابت نابرابر و یکطرفه را به‌خوبی نشان دهد. با همه آنچه می‌توان در خصوص نمایشی‌بودن این انتخابات گفت اما یک واقعیت عینی را نباید فراموش کرد و آن اینکه در وضعیت دوقطبی‌بودن جامعه مصر که هم‌اینک امنیت و ثبات در کنار بسامان‌شدن وضعیت اقتصادی اولویت اول این کشور است، بدون شک السیسی یک نقش محوری و کانونی داشته و خواهد داشت. همچنین حمایت کامل جناح محافظه‌کار سنی در منطقه به رهبری عربستان سعودی از ژنرال که در یک قلم با همکاری کویت و امارات متحده عربی بعد از سرنگونی مرسی ۱۲میلیارددلار کمک بلاعوض را تقدیم دولت جدید کردند را نباید در تمایل بسیاری از مصری‌ها که در دهه‌های اخیر به کمک‌های خارجی برای رونق اقتصادی وابسته بوده‌اند، نادیده گرفت. از همان زمان که انقلاب ضددیکتاتوری مصر و آرمان‌های جوانان اردوزده در «میدان التحریر» قاهره توسط تشکیلات منسجم اخوان‌المسلمین مصادره شد و سپس نظامیان به رهبری السیسی با استفاده از نارضایتی عمومی مصریان طومار حاکمیت یک‌ساله محمد مرسی را یک‌شبه در هم پیچیدند و موجب شکل‌گیری دوقطبی اسلامگرایان - سکولارها شدند، آشکار شد که خیزشی که موسوم به «بهار عربی» شده بود در مصر و منطقه عربی به خزان تبدیل شده است. هم‌اکنون که انقلابیون دیروز به کنج خانه خزیده‌اند و رویای خود را بربادرفته می‌بینند، هر چند یک نفر همچون حمدین صباحی از میان این طیف گام به کارزار مبارزه انتخاباتی گذاشت، اما واقعیات عینی جامعه امروز مصر نشان داد که ساخت متصلب این جامعه هنوز عرصه کشمکش بین ارتش – بوروکرات‌ها با جماعات اسلامگرا به رهبری اخوان‌المسلمین است و دیگران همچنان «حاشیه» این دوگانه آلترناتیوی خواهند بود. تمام امیدی که صباحی جهت کشاندن مخالفان و منتقدان به وضعیت موجود، به کارزار انتخابات ریاست‌جمهوری داشت با تحریم گسترده که در اپوزیسیون متنوع مصری حاکم شد و حتی «جوانان ششم آوریل و جنبش تمرد» را نیز به انفعال کشاند، تقریبا نقش برآب شده است. مصر پسامرسی را باید در چارچوب واقعیات میدانی نگاه کرد که به احتمال نزدیک به یقین عبدالفتاح السیسی در راس آن قرار گرفته و الیگارشی مالی -نظامی این کشور هم تمام‌قد از وی حمایت خواهند کرد. رییس‌جمهوری آینده مصر از آنجا که حمایت بلوک قدرتمند محافظه‌کاران سنی در منطقه عربی را نیز به همراه خود دارد، بدون شک حداقل برای یک دوره که این کشور به تثبیت امنیت و بهره‌گیری از کمک‌های خارجی برای بسامان‌کردن اقتصاد در هم فروپاشیده خود احتیاج دارد، گزینه مطلوب طیف رای‌دهندگان کنونی خواهد بود. هر چند این انتخابات پایان منازعه دوقطبی و مطالبات انباشت‌شده توده‌های مصری نخواهد بود، اما با این واقعیت باید کنار آمد بازیگران داخلی و خارجی باید سیاست خود در قبال این کشور را در قالب وضعیت موجود و چینش جدید سیاسی مورد بازبینی قرار دهند. همزمان در یک مورد نیز نباید شک کرد و آن اینکه تجربه شکست خورده بهار عربی به هر حال تاثیر خود را بر جامعه مصری گذاشته است و از این پس السیسی قادر به تحکیم موقعیت نظامیان به شیوه قبلی نخواهد بود و در میان‌مدت درگیر مطالبات مدنی و اقتصادی توده‌های سرخورده از وضعیت موجود خواهد شد. السیسی برای کوتاه‌مدت می‌تواند مطالبه دموکراسی و عدالت اجتماعی را به بهانه اولویت امنیت و ثبات کشور به تاخیر بیندازد اما به‌نظر نمی‌رسد عموم مصری‌ها در چنین شرایط فلاکت‌بار اقتصادی زمان زیادی در اختیار وی برای نادیده‌گرفتن این مطالبات قرار دهند. میزان کم مشارکت مردمی در این انتخابات که از هم‌اکنون نشانه‌های آن پیدا است تا حدودی مشروعیت ملی وی را زیر سوال خواهد برد و السیسی نمی‌تواند این واقعیت و نارضایتی اکتیو بخش بزرگی از مردم مصر را نادیده بگیرد. سرکوب گسترده خیابانی و حکم‌های فرمایشی قضایی برای مخالفان هر چند در کوتاه‌مدت می‌تواند فرصتی برای تنفس و ابتکارعمل در اختیار السیسی قرار دهد، ولی همزمان می‌تواند به نوعی مشروعیت‌زدایی از نظم جدید و انتقاد داخلی و خارجی نسبت به آن را به همراه داشته باشد. السیسی هم‌اکنون در مرز یک انتخاب قرار گرفته که باید یا نقش «جمال عبدالناصر» را برای مصری‌ها بازی کند یا تصویر خاکستری دوران «انورسادات» را تداعی کند که با انتخاب هر یک از این گزینه‌ها، آینده این کشور و جایگاه وی در موقعیت متفاوتی قرار خواهد گرفت.

عکس: GettyImages

ادوارد اسنودن برای نخستین‌بار در شبکه تلویزیونی ظاهر شد

جاسوسی مدافع آزادی اینترنت

مریم جعفری: «راستگو» یا «افشاگر»؛ «مدیری دون‌پایه» یا «جاسوسی تعلیم‌دیده»؛ با وجود گذشت یک‌سال‌واندی هنوز کسی نمی‌داند که به‌راستی «ادوارد اسنودن» کیست؛ کسی که اکنون در نخستین مصاحبه‌اش با یک شبکه آمریکایی خودش را «جاسوس تعلیم‌دیده» معرفی می‌کند. روزنامه «گاردین»، اسنودن را فردی توصیف می‌کند که به شدت نسبت به حریم خصوصی حساس است؛ لپ‌تاپ او مملو از برچسب‌هایی است که به سازمان‌های مدافع آزادی اینترنت تعلق دارند. اسنودن ردپای دیجیتال بسیار کمی از خود به جا گذاشته و تنها اطلاعاتی که ۲۴ ساعت پس از افشاگری او در اینترنت وجود داشت، اطلاعات محدودی درباره خانواده‌اش بود، نه عکس جدیدی از او در اینترنت یافته شد و نه پست جدیدی روی فیس‌بوک و توییتر وجود داشت. مردم جهان در همان روز نخست فقط می‌دانستند که او فرزند پسر افسر پلیس ساحلی آمریکاست و مادرش به‌عنوان کارمند در دادگاهی در مریلند مشغول به کار است. اسنودن برای آغاز افشاگری‌اش ابتدا در ژانویه سال ۲۰۱۳ با فیلم‌سازی به‌نام «لارا پویتراس» تماس گرفت؛ زیرا گزارشی از او درباره یکی دیگر از افشاگران سازمان امنیت‌ملی آمریکا در «نیویورک تایمز» دیده بود. اسنودن برای نخستین‌بار از طریق ایمیل‌هایی رمزنویسی‌شده و با نام مستعار «Verax» به معنی راستگو با خبرنگاران گاردین و «واشنگتن پست» تماس گرفت. «بارتون گلمن» خبرنگار واشنگتن پست می‌گوید: «در اولین ملاقات رودررو با اسنودن، او گفته است می‌دانم به‌خاطر کاری که انجام می‌دهم دچار مشکلات زیادی خواهم شد و انتشار عمومی این اطلاعات پایان من خواهد بود.» اسنودن در ماه می سال ۲۰۱۳ از منصب خود در هاوایی به بهانه درمان صرع مرخصی موقتی گرفت و خانه خود را بدون اینکه ردی از خود به‌جا بگذارد، ترک کرد و بیستم ماه می وارد هنگ‌کنگ شد. در ششم ژوئن پلیس خانه او را در هاوایی جست‌وجو کرد و همان روز اطلاعات مربوط به برنامه جاسوسی PRISM ابتدا توسط واشنگتن پست و کمی بعد توسط گاردین منتشر شد. افشاگر اطلاعاتی ۳۰ ساله که مدتی کارمند نهادهای امنیتی و اطلاعاتی آمریکا بوده، خلاف تصمیم راسخش برای افشای هویت، پس از آشکارشدن هویتش به شدت اصرار داشت که دوست ندارد در مرکز توجه رسانه‌ها قرار بگیرد، زیرا داستان اصلی، فعالیت‌های مخفیانه دولت آمریکاست نه خود او. او از افشاشدن هویتش ترسی نداشت و تنها نگران بود این کار باعث شود توجه مردم از موضوع اصلی به سوی او جلب شود. اسنودن به گاردین گفته بود: «می‌دانم رسانه‌ها دوست دارند به مناقشات سیاسی بُعد شخصی ببخشند و می‌دانم که دولت از من تصویر یک شیطان را می‌سازد.»

افشاگری به سبک اسنودن

حال اینگونه افشاگری‌ها وسعت گرفته است تا جایی که «گلین گرینوالد» روزنامه‌نگار آمریکایی که در هنگ‌کنگ با اسنودن دیدار کرده بود، تهدید می‌کند که برنامه‌های همکاری و کنترل بین آژانس امنیت‌ملی آمریکا و برخی دستگاه‌های امنیتی در خاورمیانه به‌ویژه کشورهای عرب حوزه خلیج‌فارس را برملا می‌کند. او در گفت‌وگو با روزنامه لبنانی «الاخبار» می‌گوید: اسنادی که منتشر می‌شود همکاری آژانس امنیت‌ملی با دستگاه‌های امنیتی برخی از پادشاه‌ها در کشورهای عرب منطقه خلیج‌فارس را نشان می‌دهد که برای تقویت قدرت و جایگاه خود از مردمشان جاسوسی می‌کنند. این روزنامه‌نگار آمریکایی تاکید می‌کند، اسناد نشان می‌دهد آژانس امنیت‌ملی حتی «جنگ علیه تروریسم» را بهانه‌ای برای عملیات گسترده و بدون قید به‌منظور کنترل افراد و گروه‌ها و رهبران سیاسی قرار داده تا آمریکا بتواند قدرت و سیطره اقتصادی و سیاسی خود را در جهان حفظ کند.

مدیری دون پایه

اما حالا این کارمند سابق «سیا» برای نخستین‌بار پای گفت‌وگوی تلویزیونی نشسته است و می‌گوید: «به معنای واقعی کلمه من به‌عنوان یک جاسوس، تعلیم داده شدم که به صورت مخفیانه خارج از کشور زندگی و کار می‌کردم و تظاهر می‌کردم شغلی دارم که در حقیقت کار واقعی من نبود و حتی نامی برایم اختصاص داده بودند که نام واقعی من نبود.» اسنودن در ادامه تاکید می‌کند: «وقتی آنان می‌گفتند من مدیری دون پایه‌ام، من نمی‌دانستم درباره چه چیزی صحبت می‌کنند؛ آنها تنها می‌خواستند من را از میدان خارج کنند. من با مردم کار و جاسوس استخدام نمی‌کردم، کاری که انجام می‌دادم ایجاد سیستم‌هایی بود که برای آمریکا کار می‌کنند. من در این کار حرفه‌ای بودم و از سیستم‌های جزیی تا سیستم‌های پیچیده را راه‌اندازی کرده‌ام. علاوه بر این من در یک آکادمی ضد اطلاعات برای آژانس اطلاعات دفاعی سخنرانی کرده‌ام.» به گفته مقاطعه‌کار سابق، اطلاعاتی که واشنگتن از طریق جاسوسی الکترونیک به دست می‌آورد خیلی بهتر از اطلاعاتی است که از طریق ماموران و عوامل انسانی خود جمع‌آوری می‌کند؛ اطلاعاتی که خود او پیش از فرار به هنگ‌کنگ و سپس به مسکو حدود ۷/۱ میلیون فایل از آنها را دانلود کرده بود تا با نام مستعار «راستگو» در اختیار روزنامه‌های معروف جهان بگذارد؛ راستگویی که اکنون خود را جاسوس معرفی می‌کند و با افتخار می‌گوید: آموزش جاسوسی من به شیوه معمول بوده. خارج از آمریکا و با هویتی جعلی، زندگی می‌کردم و شغلم تنها پوششی برای فعالیت‌های جاسوسی‌ام بوده است.

فرار رهبر «آبخازیا»

الکساندر آنکواب، رهبر آبخازیا، پس از حمله شبانه به ساختمان ریاست‌جمهوری ناچار به فرار شد. او این اقدام را کودتای نافرجام خواند. پس از فرار آنکواب، شورای هماهنگی رهبری این «جمهوری» را به دست گرفته است. اما رهبر آبخازیا در اظهاراتی تلویزیونی گفت: من آبخازیا را ترک نکرده‌ام و هنوز هستم. **(اینترفاکس)**

نامزد نمی‌شوم

عبدالله گل، رییس‌جمهوری ترکیه و موسس حزب حاکم عدالت و توسعه پیشنهاد حزب جنبش ناسیونالیست برای نامزدی مجدد در انتخابات ریاست‌جمهوری آتی را نپذیرفت. او در پاسخ به رهبر این حزب گفت من موسس حزب حاکم هستم و از یک حزب دونفر نمی‌تواند کاندیدا شود. **(تودیز زمان)**

قلب‌مان را تقسیم نمی‌کنیم

بنیامین نتانیاهو رییس رژیم اسراییل گفت قدس، قلب ملت ماست و ما نمی‌توانیم قلب خود را تقسیم کنیم. در همین حال، اوری آریل، وزیر مسکن رژیم اسراییل مخالفت خود را با هرگونه توقف در ساخت شهرک‌های یهودی‌نشین اعلام کرد و از ساخت یک شهرک جدید در قدس شرقی خبر داد. **(ایسنا)**

اوباما استراتژی خروج از افغانستان را تشریح کرد

۲۰۱۶؛ خروج آمریکا از افغانستان

«باراک اوباما» رییس‌جمهوری آمریکا که چندروز قبل در یک سفر غیرمنتظره به افغانستان رفته بود تا با سربازان آمریکایی دیدار و از پایگاه نظامی «بگرام» بازدید کند، سخنرانی شب سه‌شنبه خود در کاخ سفید را به ترسیم آینده رابطه نظامی کشورش با افغانستان اختصاص داد. به گزارش آسوشیتدپرس، او در مهم‌ترین بخش سخنانش اعلام کرد که شمار نیروهای آمریکایی حاضر در افغانستان از آغاز سال ۲۰۱۵ از ۳۲هزارنفر به ۹هزارو۸۰۰نفر کاهش خواهد یافت و افزود: این نیروها تنها برای مقاصد آموزشی و مبارزه با تروریسم در افغانستان می‌مانند و درگیر عملیات نظامی نخواهند شد. او ادامه داد که در سال ۲۰۱۵ شمار این ۹هزارو۸۰۰نیرو به‌مرور کاهش خواهد یافت و نیروهای باقیمانده نیز اکثرا تا پایان سال ۲۰۱۶ افغانستان را ترک خواهند کرد و در نهایت تنها کمتر از هزار نیرو در دفتر امنیتی در کابل باقی خواهند ماند. در پایان این سال، حضور آمریکایی‌ها تنها به سفارت این کشور در کابل و گارد امنیتی منتهی می‌شود همان‌طور که در عراق به این صورت بود. به این ترتیب رییس‌جمهوری آمریکا پیش از ترک سمتش در اوایل ۲۰۱۷، آمریکا را از جنگی طولانی‌مدت که بیش از یک‌دهه به طول انجامیده، خلاص می‌کند. او در سال ۲۰۱۱ جنگ آمریکا در عراق را پایان داد؛ جنگی که در دوران ریاست‌جمهوری «جورج بوش» آغاز شد. او چندروز پیش در افغانستان گفته بود: «ما می‌دانیم که افغانستان در موقعیتی خوب و کامل قرار نخواهد گرفت اما این وظیفه آمریکا نیست که این کار را برای افغان‌ها انجام دهد.» باراک اوباما در ادامه سخنرانی‌اش گفت: «پایان‌دادن به جنگ از آغازکردن آن دشوارتر است، اما چگونه در قرن ۲۱ یک جنگ را می‌توان پایان داد. البته از طریق مراسم مربوط به ضربه‌زدن دشمنان اتفاق نمی‌افتد بلکه از طریق تشکیل دولت‌های انتقالی و آموزش نیروهای امنیتی که به‌خوبی راهکارها را می‌دانند و مسوولیت‌پذیری کاملی دارند، انجام می‌شود.» او سپس افزود: «حضور ما در افغانستان بیش از انتظار بسیاری از آمریکایی‌ها طول کشید. اکنون به کاری که در افغانستان آغاز کرده‌ایم، پایان می‌دهیم.» البته هر نوع باقی‌ماندن سربازان آمریکایی و حضور آنها در افغانستان پس از ۲۰۱۳ منوط به امضای توافقنامه امنیتی دوجانبه میان کابل و واشنگتن است؛ توافقنامه‌ای که حامد کرزای، رییس‌جمهوری افغانستان هنوز آن را امضا نکرده است. به همین دلیل اوباما تاکید کرد که برنامه‌هایش برای کاهش نیروها در افغانستان مشروط به موافقت کابل با توافقنامه امنیتی با افغانستان است. با این‌همه هر دو نامزد کنونی انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان (عبدالله عبدالله و اشرف‌غنی احمدزی) گفته‌اند که در صورت پیروزی در انتخابات، این توافقنامه را امضا خواهند کرد. این در حالی است که برخی سیاستمداران جمهوریخواه آمریکایی از جمله سناتور «جان مک‌کین» و «لیندسی گراهام» در بیانیه‌ای اعلام کرده‌اند که تصمیم اوباما در تعیین تاریخی برای خروج کامل سربازان آمریکایی از افغانستان خطایی بزرگ و ضربه مهلک به سیاست‌های استراتژیک است.

عکس روز

خونتای نظامی تایلند تصاویری از سیاستمداران بازداشت‌شده منتشر کرد.در میان بازداشت‌شدگان «جاتوپورن پرومپان»، رهبر جنبش پیراهن قرمزها هم دیده می شود.

عکس: AP

بریده اخبار

● **مصر:** کمیته انتخابات ریاست‌جمهوری مصر اعلام کرد «در راستای دادن فرصت به مردم در سایه فضای آزادی که در کشور وجود دارد» مدت زمان رای‌گیری برای روز سوم تمدید شد. استقبال مردمی از انتخابات مصر تنها ۳۷درصد تخمین زده شده است. از سوی دیگر حمدین صباحی در اعتراض به «نقض روند رای‌گیری» با صدور بیانیه شدیداللحنی گفت انتخابات از مضمون دموکراسی و نیز تضمین‌های آزادی بیان عاری بود. **(اسکای نیوز)**

● **فلسطین:** در پی توافق دو جنبش فتح و حماس بر سر تشکیل دولت وحدت ملی، دولت حماس اعلام کرد آماده کناره‌گیری از قدرت است. قرار است رامی حمدالله، ریاست دولت جدید را برعهده بگیرد. **(آسوشیتدپرس)**

● **سوریه:** انتخابات ریاست‌جمهوری سوریه در خارج از کشور با استقبال سوری‌ها مواجه شد. همچنین فاش شده است مسکو به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین حامیان برگزاری انتخابات سوریه، ۲۴۰میلیون‌دلار به دمشق کمک کرده است. اما از دیگر سو، وزیرخارجه روسیه نسبت به گزارش‌ها درباره کمک نظامی آمریکا به مخالفان سوریه هشدار می‌دهد. روسیه می‌گوید این کمک‌ها صرف آموزش نظامی مخالفان می‌شود. **(ایسنا)**

● **اوکراین:** رییس جمهوری جدید اوکراین، درباره گسترش روابط تجاری کشورش با اتحادیه اروپا با صدراعظم آلمان، تلفنی صحبت کرد. در همین حال گزارش شده دیده‌بانان ویژه سازمان امنیت و همکاری‌های اروپا در اطراف شهر دونتسک ناپدید شده‌اند و همچنین آمریکا یک فروند ناو حامل هزار تفنگدار دریایی را به دریای مدیترانه فرستاد. **(صدای روسیه)**

● **عربستان:** در راستای اجرای تحریم‌های کشورهای حوزه خلیج فارس علیه فعالیت‌های تجاری حزب‌الله لبنان، ریاض مجوز یکی از سرمایه‌گذاران دارای تابعیت لبنانی جهت فعالیت رسانه‌ای در عربستان را لغو کرد. **(الشرق‌الاوسط)**

● **افغانستان:** کنسولگری آمریکا در هرات تایید کرده صبح دیروز دو شهروند آمریکایی در این شهر زخمی شده‌اند. خودرو حامل کارمندان بخش امنیتی، در مسیر فرودگاه هرات، هدف حمله موشکی قرار گرفت. **(بی‌بی‌سی)**

● **هند:** در میان اعضای کابینه جدید هند، نام «اسمرتی ایرانی» که یک وزیر با اصالت ایرانی است، به چشم می‌خورد. او که جوان‌ترین وزیر کابینه است، وزارت توسعه منابع انسانی را در اختیار گرفت. **(رویترز)**

● **عراق:** اسامه نجیفی، رییس پارلمان عراق از آیت‌الله‌العظمی سیدعلی سیستانی، مرجع عالیقدر شیعیان در عراق خواست تا برای انتخاب نخست‌وزیر آتی این کشور مداخله کند. این مقام عراقی تاکید کرد که با این مساله که یک شخصیت سیاسی برای سومین‌بار نخست‌وزیر شود، مخالف است.

خیریه فرهاد
حمایت از زنان
بی‌سرپرست
مبتلا به سرطان
Farhad Charity
Organization

شماره ثبت ۲۷۴۸۹

یار یکدیگر باشیم
مهربانی را تقسیم کنیم

شماره حساب کمکهای مردمی موسسه خیریه فرهاد
۰۲۱۱۲۳۳۴۷ نزد بانک پارسیان
ایمیل: Info@Farhad-Charity.Com
سایت: www.Farhad-Charity.Com
نشانی: تهران-میدان ونک-خیابان ملاصدرا
نرسیده به تقاطع کردستان-پ ۶۴-ساختمان فرهاد
تلفن: ۸۸۷۷۱۱۲۱-۰۲۱ - روابط عمومی: ۸۸۷۹۸۵۹۵-۰۲۱
فکس: ۸۸۷۷۳۹۵۷-۰۲۱